

Objawienie Jana

Rozdział 12

1. I ukazał się znak wielki na niebie: Niewiasta obleczona w słońce a księżyc pod jej nogami, a na głowie jej korona z gwiazd dwunastu. **2.** A mając w żywocie, wołała, pracując się, i męczyła się, aby urodziła. **3.** I ukazał się drugi znak na niebie: a oto smok wielki, rydzy, mający siedm głów i rogów dziesięć, a na głowach jego siedm koron, **4.** a ogon jego ciągnął trzecią część gwiazd niebieskich. I zrzucił je na ziemię. A smok stanął przed niewiastą, która miała porodzić, aby, gdyby porodziła, pożarł syna jej. **5.** I porodziła syna, mężczyznę, który miał rządzić wszystkie pogany laską żelazną. I porwany jest syn jej do Boga i do stolicy jego, **6.** a niewiasta uciekła na pustynię, gdzie miała miejsce zgotowane od Boga, aby ją tam żywiono tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni. **7.** I zstała się wielka bitwa na niebie: Michał i aniołowie jego walczyli z smokiem, i smok walczył i aniołowie jego. **8.** I nie mogli, ani miejsce ich dalej znaleziono jest na niebie. **9.** I zrzucen jest on smok, wielki wąż starodawny, którego zowią diabłem i szatanem, który zwodzi wszytek świat, i zrzucen jest na ziemię, i aniołowie jego z nim są zruceni. **10.** I słyszałem głos wielki na niebie mówiący: Teraz się zstało zbawienie i moc, i Królestwo Boga naszego, i zwierzchność Chrystusa jego, iż zrzucen jest oskarżyciel braciej naszej, który je oskarżał przed oblicznością Boga naszego we dnie i w nocy. **11.** A oni zwyciężyli go dla krwi barankowej i dla słowa świadectwa swego, a nie umiłowali dusz swoich aż do śmierci. **12.** A przetoż weselcie się niebiosy i którzy mieszkacie na nich! Biada ziemi i morzu, iż zstąpił Diabeł do was, mając wielki gniew, wiedząc, iż mały czas ma. **13.** A gdy widział smok, iż był zrzucen na ziemię, przesładował niewiastę, która porodziła mężczyznę: **14.** I dano niewieście dwie skrzydła orła wielkiego, aby leciała na pustynię na miejsce swoje, gdzie ją żywią przez czas i czasy, i przez połowicę czasu od obliczności węzowej. **15.** I wypuścił wąż z gęby swojej za niewiastą wodę jako rzekę, aby uczynił, żeby ją rzeka porwała. **16.** I ratowała ziemia niewiastę, i otworzyła ziemia usta swe, i połknęła rzekę, którą wypuścił smok z gęby swojej. **17.** I rozgniewał się smok na niewiastę, i szedł, aby walczył z drugimi z nasienia jej, którzy zachowują przykazania Boże i mają świadectwo Jezusa Chrystusa.